

"Има седем смъртни греха: Богатство без труд. Удоволствие без съзнание. Наука без човечност. Знание без характер. Политика без принципи. Търговия без морал. Преклонение без жертва." /Махатма Ганди/

В повечето културно-религиозни системи [числото седем](#) е наситено с дълбоко сакрално съдържание, което е красноречиво доказателство за техния общ произход. В християнството тя е символ на завършеност и цялост: седем са [основните духовни закони](#), седем са [дните на седмицата](#), седем са музикалните ноти... Смята се, че седмицата е митологична персонификация на [света Неделя](#). Подвластен на числото седем е [златният \(жълтият\) цвят](#).

Въпреки че има изразително присъствие в обредността на [Коледно-Новогодишния](#) празничен комплекс,

зелето

е основен култов атрибут и в отбелязването на края на есенния аграрен цикъл, свързан със събирането на реколтата, богатството, изобилието, продуктивността. В древността е било обект на култово почитание в Египет и Рим - смятано е за силотворна храна, дар от Боговете, а лесната му съхраняемост е препратка към идеята за безсмъртието и вечността.

[Зеленият](#)

му цвят символизира младостта, силата и младежката дързост. Червеното зеле се появява в Западна Европа през XVI в. в резултат на продължително селекциониране.

Слънчогледът - притежава поливалентно съдържание в характеристиките си. Освен [декоративна стойност](#), той е считан и за могъщ апотроп и е основен атрибут в ритуалните практики на

Преображенския

празничен комплекс. Слънчогледът символизира радост, позитивно отношение към света, на царственост, блясък, всепроникваща вяра и просвещение. В повечето древни култури е считан за флорален семантичен аналог на Слънцето, за пренесено на Земята Слънце.

Кестените - в древността са били обект на култово почитание. В повечето европейски култури плодовете на питомния кестен са популярни като "горски хляб", "хлябът на гората". "Дървените хлебчета" са били изключителна привилегия за френската аристокрация по време на управлението на Луи XIV. За римските легионери кестеновото брашно е основна храна, на която са разчитали за преживяването на зимата. Според концепциите на т.нар. "Доктрина на сигнатурите" цветът на кестеновото дърво е възприеман като "цветето на научаването" и се свързва с представите за единството между знания, житейски опит и действия.

Царевницата - обект на култово почитание в повечето древни световни култури като символ на Слънцето и живота. За древните май тя е един от Боговете - животът и оцеляването им през годините са били в пряка зависимост от царевичната реколта. С откриването на Америка царевницата бързо се разпространява в Европа, проникнала в нейната култура и станала неделима част от културните традиции. В християнската митологична система тя участва като основен атрибут в празничния комплекс на

Варвара

Бъдни Вечер

Коледа

Андреевден

Игнажден

Атанасовден

и др., където е семантичен аналог на растежа, набъбването, размножаването, узряването, благополучието. В сватбените ритуали носи послание за забременяване.

При приготвянето на ритуални варива за

празничната трапеза

се възприема като аналог на пшеницата.

Планината - в митологичните представи на древните е олицетворение на вертикалната етическа структура "възход - падение", "горе - долу", "небе - земя" и влиза

в тясна взаимовръзка с парадигмата "раждане - живот - смърт".

Тиквата - по нашите земи е най-големият от "даровете на природата". Тя се определя като "плодов зеленчук" и участва в обредните практики на целия Коледно-Новогодишен празничен комплекс. Посланието, което тиквата носи, се свързва с изобилие, благополучие в дома и семейството, богата реколта. В Западноевропейската култура е основен атрибут на празника Хелюин, които е посветен в чест на смъртта, на злите сили, на отвъдното. Обичаят е залегнал в културата на древните келти, но от папа Бонифаций IV през 853 г. бил приет за официален празник в Католическата Църква, посветен на Все Светии.